



1 JANUARI 2016

WOORDJE VAN DE VOORZITTER



IN DIT NUMMER:

WOORDJE VAN DE VOORZITTER 1

TERUGBLIK: 3

UIT DE OUDE DOOS

TERUGBLIK: 5

MEMOIRES

OP DE KOFFIE: LIEVEN TAVERNIER 7

OP PENSIOEN 9

VROEGER EN NU: DE CROSS 11

OP DE KOFFIE: HETTY BOONS 12

VOORUITBLIK 14

TEN SLOTTE 15

FACEBOOK

WEBSITE

Kerstverhaal 2015-2016.



Het vluchtelingenkind Aylan is op de netvliesen van 2015 gebrand . Godsdienstleraar en auteur, Ignace Demaerel hervertelt op www. Knack.be (24/12/14) het kerstverhaal op schitterende wijze en legt de link met vandaag . Met één miljoen kloppen vluchtelingen aan de Europese deur. Een beperkt aantal fragmenten:

“Youssef en Miriam

... Youssef moest met zijn hoogzwangere vrouw, omwille van een keizerlijk decreet, op reis, drie dagreizen naar Bethlehem in het zuiden. De enige reden was: bureaucratie. 'De regels voor de volkstelling bepalen dat jullie je hier niet kunnen laten registreren: jullie moeten naar het dorp van jullie familieclan'. Voilà, geen verdere logica achter zoeken, gewoon de regels gehoorzamen. Of dat menselijke drama's kan veroorzaken, wat kan dat ambtenaren schelen? Bethlehem was toen ook al 'bezet gebied', of beter: gans Israël was bezet gebied, met die alomtegenwoordige gehate Romeinse soldaten. Reizen was nergens veilig, en comfortabel was het nog minder.

Bethlehem, OCMW al gesloten

In Bethlehem aangekomen wachtten de volgende zeer onaangename verrassing: het enige hotel was vol. Of er niemand plaats



kon maken voor een hoogzwangere vrouw? Och, toen konden mensen ook al harteloos zijn voor elkaar: 'ieder voor zich' is geen moderne uitvinding. En het OCMW was al gesloten, want het was al na 16u. Dan maar op straat slapen? Daklozen zijn in onze wereld ook een bekend begrip, niet? Ook hier zijn de asielen centra regelmatig overvol, en is vaak zelfs de extra noodopvang volzet. Op een of andere manier vond Youssef een minder slechte oplossing: in een stal waren ze tenminste nog beschermt tegen de wind en de koude en de blikken van de mensen. En toen, tot overmaat van ramp, begonnen de weeën. Oh nee, dat was het allerlaatste dat ze moesten hebben. ... Die 'gezellige kribbe' was in de realiteit een voederbak voor de beesten, een trog. ...

Yeshua

Het mag al een wonder heten dat de tere zuigeling niet terstond een infectie opliep, .... Maar daar lag Myriam dan: natuurlijk blij met haar baby, maar ver van huis en familie, en verstoken van enige kraamhulp. ...ook dat is vandaag niet uitzonderlijk: hoeveel mama's moeten in oorlogsgebieden, op de vlucht voor bruto geweld, niet langs de weg bevallen of in een tent? ...Ze noemden de kleine spruit 'Yeshua', wat betekent 'God redt': toch wel een aparte naam voor een baby geboren in een stal ver van huis. Maar behalve het gebaat van de schapen en het geloei van de koeien was het erg stil in die stal: ... de familie wist niet eens van iets: de communicatie was afgesneden. Er was geen internet beschikbaar, en het GSM-verkeer lag ook al plat want de masten waren door de Romeinen neergehaald.



Mossel feest:

- 15 januari
- 16 januari
- 17 januari

### Herders en Wijzen

En toch, plots zwaaide die deur van de stal open en kwam er vreemd volk binnen: een aantal ruwe, bonkige herders waren op zoek naar een kind in doeken gewikkeld. ... Enige tijd later kwam er nog ongewoner bezoek. Nu was het heel sjiek volk, respectabele, wijze mannen uit een ver land met exotische kleren aan, die zichzelf voorstelden als 'magiërs'. Waar kwamen die plots uit het niets vandaan? Dit was een nog vreemder verhaal dan dat van de herders. Want zij geloofden blijkbaar in vreemde goden, en beweerden hun wil af te kunnen lezen uit de sterren. ....

### Herodes

... Een engel die waakte over de privacy op het internet waar schuwde Youssef en Miriam voor de cyberspionnen van koning Herodes. Och ja, we zouden die bijna vergeten: die despoot was er ook nog, en wou per se zijn rolletje meespelen in de regie van dit drama. Want de wijzen waren eerst langs zijn paleis gepasseerd om even te informeren in welke kamer de nieuwe koning geboren was, want koningen zoek je toch in paleizen, of niet? Herodes was dus onmiddellijk gealarmeerd dat er een mogelijke rivaal in de buurt was. ... Uit paranoiaïde jaloezie gaf hij bevel het kind te vermoorden; maar toen dat misliep omdat de wijzen langs een andere weg vertrokken waren, besloot hij dan maar alle kindjes van Bethlehem te laten ombrengen: Terwijl zijn geheime politie, de gevreesde doodseskaders, 's nachts naar Bethlehem op weg waren voor het noodlottige bevel, werd van Hogerhand een andere geheim agent gestuurd naar Youssef: een engel vertelde hem 's nachts in een droom dat hij met zijn gezin moest vluchten naar Egypte.

### Op de vlucht

Stel je voor. Youssef die dacht dat het ergste eindelijk achter de rug was, en zich verheugde op het weerzien van de familie in Nazareth, moest plots heel zijn hebben en houden bij elkaar scharrelen en stante pede vertrekken. Hij en Myriam hadden spulletjes bij zich voor enkele dagen reizen, en nu moesten ze weg voor onbepaalde tijd naar het buitenland. ... Politieke vluchtelingen: het is van alle tijden. En het kan oh zo onrechtvaardig zijn. Want waarom waren Youssef en Myriam op de vlucht? Gewoon omdat ze op het verkeerde moment op de verkeerde plaats waren. Nee, ze hadden zelfs niet eens geprotesteerd of betoogd tegen de dictator. Als Youssef vandaag geleefd had, had hij misschien een bootje naar Lampedusa genomen, en het hopelijk overleefd. Europa was veel aantrekkelijker geweest, want ook in Egypte was zo'n onvoorspelbaar despotisch regime. Maar waarschijnlijk had Youssef zelfs nog niet genoeg geld om het boottochtje te betalen aan die corrupte mensenhandelaars met hun schandalige woekerprijzen. Dus moest hij wel te voet vluchten, zich onderweg verstoppend voor de politie en grens-

wachten, en ongemerkt door de prikkeldraad aan de grens zien te klimmen.



### Aan de overkant

Aan de overkant van de grens was zijn gezin dan wel veilig, maar hoe zou het leven in hun nieuwe land zijn? Zouden ze in een tentenkamp belanden voor jaren? Zouden ze uitgewezen worden? Was de asielprocedure in Egypte net weeral verstrengd? ... Egyptenaren stonden bekend als behoorlijk racistisch en xenofobisch, arrogant, zeker tegenover Israëlieten die zij als achterlijke nomaden beschouwden. Ze zouden zeker als 'economische vluchtelingen' bestempeld worden, profiteurs. Dus beter 'low profile' blijven, en hopen te overleven in de marginaliteit. ... 'Waarom kunnen we niet een gewoon leven hebben zoals alle anderen?' Maar nee, ze waren voorbestemd voor een buitengewoon leven, ze zouden wereldgeschiedenis schrijven. Daar waren ze zich toen nog absoluut niet van bewust. "

(de volledige versie : <http://www.knack.be/nieuws/wereld/voor-youssef-en-myriam-geen-plaats-in-het-asielcentrum-het-kerstverhaal-herverteld/article-opinion-520781.html> )

... In sommige landen, zoals in Duitsland, hebben de politieke leiders de moed om systematisch aan hun bevolking uit te leggen dat onze Westerse rijke maatschappij het moeilijke vluchtelingenprobleem aankan. ...

Prettige Kerst 2015 en een Veelbelovend 2016 gewenst

Luk Van Beneden

## GROEPSFOTO 1946

### Wie helpt ons de namen aanvullen bij deze groepsfoto?

Wie herkent deze oud-leerlingen en Salesianen? De groepsfoto werd genomen voor de kapel (vermoedelijk) in 1946. De foto toont 91 personen. We lieten de foto reeds rondgaan op de receptie van senior-oud-leerlingen in mei. 27 werden herkend. Mail ons, of schrijf ons... Ook een aantal voornamen ontbreken nog.



|    |  |    |                |    |                   |    |                 |    |  |
|----|--|----|----------------|----|-------------------|----|-----------------|----|--|
| 1  |  | 11 |                | 21 |                   | 31 |                 | 41 |  |
| 2  |  | 12 | Antoon Decancq | 22 | Van Severen       | 32 | Mevis           | 42 |  |
| 3  |  | 13 | Goemaere?      | 23 |                   | 33 |                 | 43 |  |
| 4  |  | 14 |                | 24 |                   | 34 | Baert           | 44 |  |
| 5  |  | 15 |                | 25 |                   | 35 | Winters         | 45 |  |
| 6  |  | 16 |                | 26 |                   | 36 |                 | 46 |  |
| 7  |  | 17 |                | 27 |                   | 37 | Celeste Slangen | 47 |  |
| 8  |  | 18 |                | 28 | Gerard Huygebaert | 38 | Dir De Decker   | 48 |  |
| 9  |  | 19 | Soubry         | 29 | Oellibrandt       | 39 |                 |    |  |
| 10 |  | 20 |                | 30 | Brouwers          | 40 |                 |    |  |





## TERUGBLIK: OORLOGS- EN ANDERE MEMOIRES

### OORLOGS –EN ANDERE MEMOIRES VAN EEN OUD-LEERLING VAN HET DON BOSCOLLEGE IN KORTRIJK

In de vorige editie van Schakel kon je kennismaken met **Siegfried De Vaere**, die van 1938 tot 1946 op internaat zat in het Don Boscollege in Kortrijk. In deze editie wil ik het hebben over de situatie van het Don Boscollege net voor de oorlog en tijdens de eerste twee oorlogsjaren, zoals Siegfried dit ervaren heeft.



#### **Nog voor de oorlog... alleen koud water en schaarste**

Ik heb het verleden keer al gehad over de slaapruijtes en het gebrek aan privacy. Veel plan-trekkerij was er niet, want wie ziek was, moest eerst een volledige dag alleen op de grote slaapzaal blijven stil liggen en kreeg enkel twee kopjes flauwe thee. Als het ernstig bleek te zijn, werd je pas de dag daarop naar de ziekenzaal gebracht waar je de nodige zorg kreeg toe-gevend door een pater “verpleger”, en pas als dat niet hielp werd een dokter opgeroepen. Veel hygiëne was er niet: pas om de twee weken was er tijd om in ijlt tempo een douche te nemen, koud water wel te verstaan.

Er heerste alom schaarste en dat liet zich dagelijks merken. Zondag was bezoekdag voor de ouders en het gebeurde dat ze dan wat extra eten voor hun zonen meebrachten, maar alles was aan strikte regels onderhevig. Snoepgoed was verboden. Sinaasappelen en limonade of cola was er niet, er was enkel kraantjeswater dat dan nog alleen tijdens de maaltijden mocht gedronken worden. Voedsel was, zoals boter, gerantsoeneerd. Je kon die in de handel enkel verkrijgen op het vertonen van speciale bonnetjes. Die moesten de ouders op school afgeven als ze boter wilden voor hun zoon. Anders was het droog brood dat uit een mengsel van allerlei soorten granen bestond en heel kleverig was bij het snijden. Soms had je geluk als je naast een boerenzoon zat die wat extra van huis had meegekregen.

#### **En toen kwam de oorlog, Duits afweergeschut**

Op 10 mei 1940, de eerste dag van de oorlog, werden de leerlingen ’s morgens vroeg samen-geroepen in de studiezaal waar de directeur hen meedeelde dat Duitsland de oorlog had ver-klard aan België. Dat betekende meteen het einde van het schooljaar en iedereen moest op eigen houtje thuis zien te geraken.

Begin september was alles een beetje genormaliseerd en werden de leerlingen per brief opge-roepen om present te zijn voor het volgende schooljaar. Maar het schooljaar verliep alles be-halve normaal. Zo moesten de leerlingen eens op een avond allemaal naast de school in de Don Boscolaan de gracht induiken om te schuilen voor mogelijke bombardementen. De Duit-sers hadden immers op het toen nog beboste heuveltje aan de Bosstraat, richting Marionetten, hun afweergeschut gezet en ze hadden ook felle zoeklichten geplaatst. Het afweergeschut werd ook overdag gebruikt, zo gebeurde het dat er tijdens de Engelse les plots een hels ge-

## TERUGBLIK: OORLOGS- EN ANDERE MEMOIRES

donder weerklonk. Iedereen vloog naar het raam om te zien wat er gaande was: de klei aan de kant van de Bohemerberg spoot omhoog. Een Engels vliegtuig had zich blijkbaar laten verrassen en wierp zijn bommen af om aan het geschut te ontkomen. Daarbij ontstonden grote putten en de oudere leerlingen moesten de dag daarop de kleiputten opnieuw vullen.

's Avonds was het overal pikdonker. Alle ramen van de school en alle ramen van de huizen waren afgeplakt met een donkerblauw papier. Overdag werd daar een rechthoekig stuk uitgehaald om toch wat van het daglicht te kunnen genieten. Ook in de schoolgangen brandde 's avonds een klein blauw lampje dat afgeschermd was met een smalle buis zodat de vliegtuigen van boven niets zouden kunnen zien.

### De strenge winter 41-42

Het tweede schooljaar tijdens de oorlog werd gekenmerkt door een heel strenge winter. De wa-



terbuizen waren bevroren en moesten 's morgens met een gasbrandertje ontdooid worden, er was geen steenkool meer voorradig om de lokalen te verwarmen enz. De leerlingen moesten met hun handschoenen en jassen aan de les volgen. Om bevroren tenen te voorkomen werd er papier in de klompen gestopt. Om het uur mocht er wat rondgelopen worden in de gangen om zich een beetje te verwarmen, maar niets hielp. Zo kwam het dat bijna iedereen te lijden had van bevroren tenen en vin-

gers, zodat alle leerlingen opnieuw in het midden van het schooljaar voor een lange tijd naar huis mochten. Er werden huiswerken meegegeven die iedere week moesten opgestuurd worden zodat die verbeterd konden worden. Na ongeveer een maand was het ergste van de winter voorbij en kon de rest van het schooljaar zo goed en zo kwaad als kon doorgaan.

**...vervolgt...**

Over de laatste twee oorlogsjaren in het Don Boscollege, wanneer het college zelfs een tijd bezet werd door de Duitsers, zal ik het uitgebreid hebben in de volgende editie van Schakel.

Dirk Volckaert



# Op de koffie bij oud-leerlingen...

Steven Verhamme

## LIEVEN TAVERNIER



*‘De eerste sneeuw’, ‘De fanfare van honger en dorst’ en ‘De verdwenen karavaan’ zijn instant klassiekers in het Nederlandse lied. Ze kregen bekendheid in de versies van Jan De Wilde maar ere wie ere toekomt, ze werden alle drie geschreven door een oud-leerling van onze school : Gentenaar Lieven Tavernier.*

**Tavernier is ondertussen 68 en vooralsnog onze oudste gast in de reeks ‘Op de koffie met’. We gaan in dit gesprek dan ook erg ver in de tijd.**

### **IN WELKE PERIODE MOETEN WE JOU SITUEREN IN DON BOSCO KORTRIJK?**

Ik ben afgestudeerd in 1966. Ik heb mijn hele humaniora hier gedaan, inclusief een zevende voorbereidende jaar, dat toen nog bestond. We stonden aan de vooravond van mei '68 maar daar voelde je hier helemaal niets van. Hier op 't internaat was je veilig afgesloten van de boze, slechte wereld (grijnst). Het was het Vlaanderen van iets na de Tweede Wereldoorlog. Je had Don Bosco en daarbuiten was er de buitenwereld. Die heb ik pas later ontdekt.

### **HOE MOETEN WE DIE PERIODE ZIEN?**

Het was de ideale opleidingsplek voor geestelijken in die periode. Het klinkt je misschien vreemd, maar het was toen vooral een veilig cocon dat gericht was op roeping. De buitenwereld was daarvoor nogal bedreigend zoals ik zei, je zat ver weg van alle kwade invloeden. Alle internen gingen in die periode maar vijf keer per jaar naar huis. Voor zo'n uitje werd je pas gelost op zaterdagmiddag om 12 uur (er waren nog lessen op zaterdagvoormiddag!) en op zondagavond moest je om 19 uur al terug zijn voor het lof. Op één september startte je het schooljaar en dan bleef je tot aan de allerheiligenvakantie. Dan mocht je een eerste keer naar huis. De tweede periode liep tot Kerstmis. Op kerstavond mochten we hier op school naar de middernachtmis en achteraf kregen we koffiekoeken met chocolademelk. Op kerstdag zelf werden we dan gelost. Half vasten was er carnaval en ook met Pasen was er groot feest. De grote vakantie bestond toen ook al uit de lange periode juli-augustus maar halverwege de vakantie werd er nog iets georganiseerd waarop de kinderen werden uitgenodigd. Iedereen die erbij kon zijn, was welkom voor een hele dag van meditatie.

### **KREEG JE IN DIE PERIODE OOK AL LES VAN LEKEN?**

Toen ik begon, kregen we enkel les van paters Salesianen. Helemaal op 't eind sijnelden er al wat leken binnen, maar dat waren uitzonderingen. Salesianen gaven les of ze nu opgeleid waren of niet (lacht). Een aantal mensen deden dat erg goed. Zo herinner ik me Fons Ceustermans (jawel, pater Fons die we nu nog allemaal kennen), hij was onze poësis-leraar. Hij was de leraar die ons Latijn gaf in het vijfde middelbaar. Het was zijn eerste jaar dat hij les gaf en was toen nog geen priester gewijd. Hij was een heel inspirerend man, een jong kereltje in onze ogen, want hij scheelde maar een jaar of vijf, zes met ons. Hij deed dat heel goed, het was een leuke leerkracht.

### **WAT HEB JE GEDAAN NA JE ACHTTIENDE?**

Ik heb Germaanse gedaan in het goddeloze Gent. Ik was het eerste jaar glansrijk gebuisd mede door de verlokkingen van de wereld, die ik toen ontdekte, want ik was van onder een stolp vandaan gekropen. Ik deed er Engels-Duits-Nederlands in de kandidaturen, maar voor Engels en Duits was ik grandioos gezakt. De liefde

voor de Nederlandse taal had ik immers al meegekregen in Don Bosco. Daar werden de fundamenten voor gelegd in het derde jaar. We kregen toen les van Jacques Vercruyse, een man die ons Frans gaf. Hij was niet helemaal geschikt voor 't onderwijs, maar hij was wel iemand die midden de jaren '60 de opkomst van de kleinkunst en het luis-terlied promootte. Jacques leerde ons in die periode in de klas Jos Gheysen, Miel Cools en ook Wannes Vandevelde kennen, Wannes die toen net begon. In die tijd werden ook nog cursiefjes geschreven en Jacques integreerde die in zijn lessen. Ik was daarin toen al erg geïnteresseerd. Dat was toen helemaal mijn ding.

### **WAS JE TOEN OOK AL MUZIKAAL ACTIEF?**

Ik speelde in die periode ook al wat gitaar en richtte me vooral op de cowboymuziek (lacht). 'Meneer Vercruyse' gaf me echter de juiste inputs. Zo leerde hij me de gedichten van Paul Fort kennen die op muziek gezet werden door Georges Brassens. Ik denk spontaan aan 'Le petit cheval'. Ook van Léo Ferré had hij liedjes op banden staan en gaf me die ook mee. In die zin was hij erg inspirerend. In die periodes maakte ik trouwens ook mijn eerste liedjes. Een van de Salesianen wist dat en had ook een radio op zijn kamer staan. Af en toe mocht ik dan een kwartiertje gaan luisteren naar wat kleinkunst. De perfecte reden om even uit de studie te ontsnappen. Zo werd mijn nieuwsgierigheid voor de muziek als zestienjarige verder geprikkeld. Ook nog leuk om te vermelden is dat er na het ontbijt altijd wat speeltijd was, maar de jongens (er waren toen helemaal geen meisjes op school!) die een instrument hadden mochten een kwartiertje lang spelen. Zalig!

### **HOE WAS HET DON BOSCOFEEST IN JOUW TIJD?**

Overall hingen er vlaggen en klonk er op die dag muziek door de luidsprekers. Iedereen kreeg toen wel een taakje in de vieringen die er waren die dag. Er waren geen misdienaars genoeg en de hele dag kon je ergens wel een orgel horen spelen. Er werd een wandeling georganiseerd en de oudsten mochten ook een sigaretje roken buiten school. Op die ene dag van het jaar verspreidde een hele walm zich. Als je vanop het dak naar beneden had staan kijken, zag je een soort melkweg die zich over een deel van Kortrijk verspreidde. Het was waanzin, het toppunt van geluk voor ons.

### **HOE WAS HET OM LATER ZELF LES TE GEVEN IN HET KUNSTONDERWIJS?**

Ik heb dat heel graag gedaan en Don Bosco was daarbij toch een beetje inspirerend voor mij. Ik vond hem een heel democratische figuur, hij liet echt voelen dat het 'uitschot van de maatschappij' hem niet te min was. Je moest het maar doen in die tijd. Die democratische sfeer heb ik zeker ook gevoeld in die zeven jaar in Kortrijk. De paters voetbalden en volleybalden met ons, of je nu goed of minder goed was. In de speeltijden assisteerden ze nog echt, ze maakten tijd voor babbeltjes en grapjes. Het was niet louter surveilleren zoals je dat nu vaak ziet. In mijn lessen aan het kunstonderwijs wou ik ook een beetje Don Bosco zijn: niet als een koning boven de leerlingen staan, niemand was me te min. Ik wou jonge gasten gek maken met mijn enthousiasme en bezieling, ik hoopte dat ik ze echt iets te vertellen had. Er zijn waanzinnig mooie dingen en als je die kan doorgeven, is dit de mooiste job die er bestaat. Mensen als Bart Moeyaert en Stephan Vanfleteren die ooit les hebben gekregen van me hebben me daarvoor nog bedankt. Het was het mooiste compliment dat ik kon krijgen. Ik ben blij dat ik iets in hen wakker heb gemaakt. Ik heb hen iets laten ontdekken in zichzelf waarin ze goed waren.

### **WAT DEED HET JE OM HIER EEN MIDDAG TE ZIJN?**

We komen met de vrienden van '66 om de zoveel jaar samen en daarbij krijgen we vrij vaak een rondleiding. Ik ken de school dus nog vrij goed. Op zo'n momenten breng ik geregeld een bezoek aan het kleine kerkhof. Bijna al die paters ken ik uit mijn periode. Een school dat zijn mensen, de gebouwen zijn wat ze zijn. De mensen van toen zijn weg, maar de school is in se niet zo veel veranderd, ook al zijn we 50 jaar verder. Het vijftiende van toen leeft verder in mijn gedachten.

Steven Verhamme

*Lieven bracht recent een nieuwe cd uit. De songsmid heeft met 'Eerste sneeuw' een boek met teksten, foto's en liederen uit. Op de bijgevoegde cd 'Geen kwaje vrienden' brengen bekende collega's als Raymond VHGroenewoud, Stef Kamil Carlens, Bony King en Gabriel Rios hommage aan zijn repertoire. Maar ook nu blijft hij in de luwte onder het motto: niet de maker moet in het licht staan, wel wat hij maakt. Alle info op [www.lieventavernier.com](http://www.lieventavernier.com)*





## OP PENSIOEN

Eind juni 2015 vierden we het pensioen van Marleen Aerden en Willy Demeulemeester en eind september van Annie Bossuyt.

### Marleen

19 jaar is Marleen onze collega geweest, als leerkracht Frans, drijvende kracht van het 'zorgteam', en aanwezige, attente collega.

Het was fijn samenwerken met Marleen, getuigen veel collega's.

Marleen was een echte teamspeelster, vaak ook bindmiddel tussen (vak) collega's en op (vak)vergaderingen, een immer bezige bij, altijd zoekend naar nieuwe inzichten, oplossingen of compromissen. Met een vleugje humor of een kleine levensbeschouwelijke knipoog werd alle schoolse ernst vaak weer in perspectief geplaatst

We leerden Marleen ook kennen als de energieke, dynamische vrouw die het zorgteam op onze school liet geboren worden en de werking ervan jaar na jaar liet groeien. De visie om zorg op maat te voorzien voor leerlingen die het nodig hebben, heeft ze uitgebouwd en bewaakt samen met haar team. Ze legde de lat hoog, maar nooit werden beslissingen genomen zonder overleg.



Initiatief nemen en ideeën uitwerken, ook hiervoor kon je steeds op Marleen rekenen: de studiereis vierdes steeds weer in een nieuw kledje steken, de uitwisseling Frans met de Waalse school uit Ottignies, de studiereis van de zesdes naar Parijs, ze deed het allemaal met plezier.

Marleen is ook altijd zelf openhartig geweest, ze deelde haar vreugde én verdriet met ons en liet ook ons toe hetzelfde met haar te delen, altijd luisterend en begripvol. Op die manier ontstond met velen van ons een hechte band.

Ze heeft al vroeg in haar leven geleerd om met open vizier en geest naar de wereld te kijken. Reizen zit haar in de genen en bekrompenheid is haar vreemd. Ze stopt mensen niet in hokjes en is ook zelf niet zo maar in een hokje te krijgen.

Met Marleen op school was het zelden saai: een vrouw met Schwung noemde Sylvie haar. Als er iets gezelligs wordt georganiseerd, is Marleen graag van de partij: swingen op een dansfeest, graag mee op uitstap. Altijd in voor een grappige noot, een kwinkslag en een lach. Haar verstrooidheid gaf ook vaak kleur aan de dag: hoe vaak gingen we met collega's niet mee op zoek naar haar sleutels, haar rondslingerende handtas?

En koffiedrinken, altijd en overal, tijdens zorgvergaderingen en klassenraden, zelf gebombardeerd tot koffiezetter bij deze gelegenheden, koffie zorgde bij Marleen altijd voor gezelligheid.

### Willy

Willy en Don Bosco, verweven in een verhaal met een tijdsspanne van 48 jaar: weinigen zullen hem dit nadoen.

Eerst liep Willy als intern school in DBK. Van zijn leraren wiskunde erfde hij de wiskunde-microbe. De jonge leerkrachten van die tijd en enkele salesianen openden in de na-68 periode voor leerlingen de vensters op de wereld en nodigden uit tot maatschappelijk engagement. Een engagement dat Willy zijn hele loopbaan is blijven uitdragen.

In 1978 bood directeur Fiel hem als licentiaat wiskunde 13 vrije uren aan: met een het begin van een lange leraarsloopbaan: Willy bleef als lesgever (wiskunde, fysica en informatica) in Kortrijk tot juni 2015.



Het portret van Willy schetsen, is geen eenvoudige zaak. We kennen allemaal Willy als een bescheiden mens, heel verstandig, een rekengenieur. Er is de immer fietsende Willy, Willy de fotograaf ook, de stille genieur, de sterrenkundige.

Mooi hoe Willy in zijn laatste wiskundeles in juni de leerlingen zelf liet uitzoeken hoeveel lessen hij ongeveer zou gegeven hebben in die 36 jaar, ze kwamen op ongeveer 20000. En hoeveel kilometers hij wel zou gefietst hebben tussen Bavikhove en Kortrijk en terug: 120000 km bij benadering.

Willy had geen computerprogramma nodig om de administratie van de schoolcrossen in goede banen te leiden. Ook geen computer om in augustus lessenroosters te helpen opmaken met Luc en Werner: een breed bord met gekleurde fiches, waarop de logicus in hem zich volledig kon uitleven. Pittige tijden waren dit met even pittige anekdotes.

Op Don Boscofeesten leerden we ook zijn ludieke kant kennen: als Sneeuwwitje bij de vierdes, in legendarische filmpjes van Schalkse Ruiters bij de derde graad. Een plezier blijft het om dat materiaal nu nog te bekijken.

En er is nog meer. Wie tijd nam om dieper in de mens Willy te kijken, werd vaak verrast. Frank verwoordde het mooi toen hij bij het afscheid het volgende zei:

“Willy kijkt graag dieper dan de oppervlakte. Zijn denken boort zich graag een gat tot in de ... wortel der dingen. Een filosoof om zo te zeggen. Hij heeft ook veel inzicht in maatschappelijke fenomenen of in de evolutie van wetenschap of betreffende de realiteit. Telkens met de juiste analyse, maar telkens ook bescheiden.”

Via klassenraden en deliberaties was het duidelijk dat voor Willy de boodschap en het project van Don Bosco centraal staan. Een leerling is meer dan zijn resultaten, meer ook dan een slikker van resultaten. Het is onze taak om de volledige persoon te vormen, om met hen op stap te gaan, de wereld in en hen te prikkelen tot solidariteit. Zelf is Willy die boodschap nooit vergeten.

## **Annie**

Na een loopbaan in meerdere scholen in de regio mochten we 20 jaar geleden Annie verwelkomen in Don Bosco. Ze droeg toen wel een speciale titel, ‘bijzondere leermeester in snit en naad’. Dat betekende meteen dat de school steeds beroep op haar kon doen voor het naaien en herstellen van gordijnen. Gelukkig kwamen vooral haar andere kwaliteiten ruim aan bod: haar plichtsbef, haar gevoel voor rechtvaardigheid.

Annie was streng, maar in haar taak van EHBO-verantwoordelijke was ze als een moeder voor veel leerlingen die ziek of gekwetst waren. Annie had kennis van zaken in EHBO, ze was vaak de enige die kalm bleef wanneer iemand flauw was gevallen, hyperventileerde of een gapende wonde had. Koelbloedigheid en EHBO, het hoort samen. Leerlingen wisten ook dat ze bij Annie in veilige en deskundige handen waren wanneer hen iets scheelde.

Ook administratief was Annie sterk: leerlingendossiers werden goed beheerd, de regelingen van het oudercontact steevast in goede banen geleid, alles met zin voor orde en accuraatheid. Vele jaren was Annie de vaste waarde op het leerlingensecretariaat en het onthaal op de benedenverdieping.

Ook haar artistieke talent kon ze aanwenden: met Pasen en Kerst stond er in de inkomhal een Annie-creatie. Voor de workshops bij het Don Boscofeest van de derdes toverde zij elk jaar iets nieuws uit haar mouwen. En achteraf altijd fiere leerlingen die thuis konden pronken met een eigengemaakt kunstwerkje. Annie trad niet echt graag op de voorgrond en koos ook voor een afscheid op eigen maat. Leerlingen hadden dan ook niet door dat ze vanaf 1 oktober het vertrouwde gezicht niet meer zouden zien op de benedenverdieping. Het voelde ook voor hen onwennig aan de eerste dagen.

Marleen, Willy, Annie: drie mensen die er helemaal klaar voor zijn om de Don Bosco-bladzijde om te draaien en aan een nieuwe fase in hun leven te beginnen, elk met eigen dromen en eigen hobby's, uitkijkend naar nieuwe horizonten

En, we weten dat we jullie nog zullen zien op school en zijn daar nu al blij om. Dank je wel voor alles wat jullie hebben gedaan en wat jullie hebben betekend voor velen onder ons.





## VROEGER EN NU: PARKLOOP

## DON BOSCO CROSS

Toen was het nog Parkloop, nu is het Don Boscocross.

Toen werd er nog gestart op het voetbalveld aan de Don Boscolaan, nu op het grote voetbalveld. Toen waren er 1500 deelnemers, nu meer dan 2000.

Toen was 1982, nu is 2015.

Maar in essentie bleef het hetzelfde.





# Op de koffie bij oud-leerlingen...

Steven Verhamme

## HETTY BOONS

Hetty Boons veroverde een paar jaar terug de titel Mooiste Billen van België en dat vertaalde zich in het feit dat ze kort daarna op zeshonderd panelen van Sloggi te zien was in het hele land.

We wilden wel eens weten wat er van onze oud-leerlinge geworden was en nodigden haar uit voor een fijn gesprek. Wat bleek, ze was ondertussen psychologe geworden en mag zich ook de levenspartner noemen van Bart Vertenten, een van de meest getalenteerde scheidsrechters van het moment.

Het werd een middag vol nostalgie en leuke verhalen.



### **Was de keuze voor Don Bosco voor jou destijds vanzelfsprekend?**

Voor mij was het redelijk evident, ik woonde in Marke en mijn oudere zus liep hier school en zou hier ook zes jaar blijven. Het was dan ook logisch dat ik voor Don Bosco koos. Ik heb moderne gedaan en studeerde uiteindelijk af in de richting wetenschappen-wiskunde. Het was de richting die me het best lag. Achteraf bekeken was ik blij dat ik die gevolgd had. Het was niet meteen de makkelijkste, maar ik opteerde hiervoor vanuit het gezichtspunt dat ik ermee alle kanten uit kon na het zesde jaar. Dat was de drijfveer voor mijn keuze. Ik heb altijd graag wiskunde en de wetenschappelijke vakken gedaan ook al heb ik er in mijn verder studies nooit meer iets mee uitgespookt. Ik denk wel dat die basis van wiskunde me later heeft geholpen in mijn studies psychologie, gezien het belang van wetenschappelijk onderzoek in deze opleiding en de vele uren statistiek die daarbij komen kijken.

### **Van wiskunde –wetenschappen naar psychologie, dat moet je toch eens uitleggen?**

Ik heb psychologie gedaan in Kortrijk, de bacheloropleiding toegepaste psychologie. Eerst op hogeschoolniveau, maar daarna ben ik door gegaan voor master in Leuven door middel van een schakeljaar. Met mijn diploma op zak werk ik reeds vijf jaar als arbeidspsychologe, dat was een van de keuzes die ik binnen de richting psychologie kon maken. Gezien mijn verhuis naar Brussel, ging ik onlangs aan de slag binnen de afdeling Human Resources van Bloso.

### **Wat houdt die job precies in?**

Ieder bedrijf geeft er zijn eigen invulling aan. Bij mijn vorige werkgever stond ik hoofdzakelijk in voor de aanwerving van het personeel, ik participeer dan ook in de jurygesprekken en neem de psychologische tests af die er bij komen kijken. Ik sta in voor het onthaal van de nieuwe medewerkers. Bij Bloso werk ik aan verschillende projecten. Dit jaar ligt de focus op functieclassificatie. Het is de bedoeling dat ik op basis van het personeelsplan alle functies ga beschrijven en aan de hand van een wegingsmethodiek de relatieve zwaarte tegenover elkaar in kaart breng. Op die manier kunnen we een billijk loonbeleid hieraan koppelen gebaseerd op functie-zwaarte en niet langer alleen het diploma. Ook het systeem van prestatie management werk ik verder uit. In het Bloso werken 650 personen waarvan een 200tal op het hoofdbestuur en het merendeel in de Bloso-centra. De functies zijn er met andere woorden enorm divers.

### **Wat spreekt je aan in je job?**

*Ik woon sinds een jaar in Brussel, maar werkte in Waregem. Ik was dagelijks 4 uur onderweg waardoor ik besloten heb een job in het Brusselse te zoeken. Toen ik vernam dat men bij Bloso op zoek was naar een arbeidspsychologe ben ik er meteen voor gegaan. Gezien mijn passie voor sport was deze job me op het lijf geschreven.*

### **Hoe kijk je zelf terug op je periode in onze school?**

Ik moet zeggen dat ik toen ik hier op school zat, ik vaak het verlangen had om hier snel weg te zijn om te gaan studeren en zo meer zelfstandigheid te hebben. Toen ik echter mijn hogere studies aanvatte, kwam er al snel de heimwee naar Don Bosco. Pas toen besepte ik ten volle dat ik me er enorm had geamuseerd met de vele toffe leerkrachten en dat ik met veel medeleerlingen een goeie relatie had. Veel van hen zie ik trouwens nog wel op regel-

matige basis. Op een bepaald moment verlang je zo naar de toekomst, terwijl ik nu soms de tijd zou willen terugdraaien...

***Noem nog eens een paar medeleerlingen met wie je toen samen zat...***

Jim Bogaert zie ik nog regelmatig, net als Celine Callens, Wim Vandenberghe en Tom Libbrecht. Ik hoor ook nog vaak iets van Massimo Deknudt. Er was ook een groep ex-DBK'ers waarvan er ook enkele in Brussel zijn gaan wonen, mensen die in de hoofdstad gestudeerd hebben. Ik ga geregeld ook nog terug naar Kortrijk om mijn banden hier te onderhouden, tijdens de momenten dat Bart match heeft in Vlaanderen en ik dit combineer met een bezoek aan mijn familie en vrienden.

***Je was hier even te gast in onze school voor dit gesprek. Wat deed het je om terug door de gangen van de gebouwen te lopen?***

't Gaf me toch een raar gevoel, ik had enorm naar het bezoek uitgekeken en ik voelde al vooraf flink wat heimwee (lacht). Ik passeer hier vaak aan de school, ik ga vaak joggen in de buurt van de schoolgebouwen en dan heb ik ook wel datzelfde gevoel, maar nu was het nog intenser omdat ik opnieuw achter de muren kon kijken.

***Zijn er speciale anekdotes die je zijn bijgebleven uit je DBK-periode?***

Ik kwam altijd redelijk last minute aan in de school en dat zorgde soms voor hilarische taferelen. Hoe dichter je woont, hoe later je vertrekt en hoe groter de kans dat je jezelf in de problemen brengt (schatert). Ik bouwde ook altijd wat risico's in. Annie Bossuyt stond altijd aan de poort en soms moesten we met een aantal mensen lopen om nog net op tijd binnen te zijn. Het was telkens hopen dat we onder haar arm nog door konden anders hadden we 't zitten. Daarnaast moest ik soms dansen bij vieringen met een aantal meisjes. Een keer wisten we dat pas heel laat, ik denk een dag op voorhand, en dus was er totaal geen tijd meer om iets uit onze duim te zuigen. We improviseerden dan maar live wat ter plaatse, wat de choreografie niet ten goede kwam (lacht).

***Welke leerkrachten in het bijzonder zijn je bijgebleven?***

Ik heb heel veel gehad aan mevrouw Maenhout met wie ik een goeie relatie kon uitbouwen. We babbelden veel met elkaar off the record en zij heeft me ook begeleid in mijn studiekeuze. Het klikte uitstekend tussen ons. Ik heb ook veel gehad aan de betreurde mevrouw Nottebaere, ze was een van mijn lievelingsleerkrachten. Ze maakte van haar lessen iets heel persoonlijks en ze nam ook tijd voor ons. Zo gingen we op haar vrije woensdagnamiddag naar Rijsel met wie dat wou. Voor dat soort engagement van leerkrachten heb ik veel respect. Ze bracht ook typische Franse zaken mee naar klas, ze liet ons voelen dat ze met veel passie voor haar vak leefde. Dat straalde echt van haar af. Ze gebruikte ook de namen van de leerlingen in de examens, alles werd gepersonaliseerd en dat vonden we super. Gepassioneerde mensen zijn altijd aangenamer om naar te luisteren en voor hen doe je ook graag iets extra. Helaas is ze veel te snel van ons heengegaan. Ik had het ook wel voor meneer Inion en mevrouw Platteau wiens zachte, menselijke aanpak altijd werkte. Ik hield niet zo van de autoritaire types van leerkrachten. Ze was ook didactisch sterk en kon een unieke band opbouwen met leerlingen. Ze gaf ons veel vertrouwen, iets wat meneer Inion ook goed kon.

***Hoe was je eigenlijk zelf als tiener?***

Ik was niet de voorbeeldstudent (grijnst), al had ik altijd wel goeie punten. Ik was nogal prestatiegericht en dat is nog altijd zo. Mijn punten waren goed, maar ik was niet die leerling die altijd geconcentreerd zat op te letten of spontaan mijn lessen ging leren. De resultaten waren er wel altijd en dat komt omdat ik altijd wist wanneer ik moest in gang schieten. Die ingesteldheid heb ik zeker geleerd uit mijn periode in de Don Boscolaan en ik ben iedereen daar nog steeds dankbaar voor!

***Tot slot, als je terugkijkt op die zes jaar, wat heb je dan meegenomen naar je latere studies?***

Ik merk wel dat ik uit een goede school kwam, ik heb hier zelfstandig leren werken. We kregen veel toetsen en dus moest je wel werken om er te geraken. Die vaardigheid en ingesteldheid nam ik mee naar de hogeschool en de univ. Die zelfdiscipline heb ik hier zeker opgestoken. De school heeft me ook leren omgaan met vrijheid. Ik denk dat men hier minder streng was dan in andere scholen. We kregen de juiste hoeveelheid vrijheid, niet te veel maar ook niet te weinig.

*Dankjewel voor het fijne gesprek, Hetty!*



## KALENDER

## januari

- 15/1 mosselfeest
- 16/1 mosselfeest
- 17/1 mosselfeest
- 29/1 Don Boscofeest
- 30/1 toneel van de 3de graad

## februari

- 17/2 Wim De Vilder spreekavond  
(org. ouderraad)
- 26/2 Don bosco Quiz

## maart

- 2/3 solidariteitstocht
- 11/3 debatavond rond opvoeden  
(org. ouderraad)

**Uitnodiging**

de directie, de leerkrachten en de ouderraad  
van het Don Boscollege te Kortrijk  
nodigen u vriendelijk uit op hun

**34<sup>ste</sup> mosselfeest**

op vrijdag 15 en zaterdag 16 januari 2016 om 19 uur  
en op zondag 17 januari 2016 om 12 uur

Inschrijven tot en met 11 januari 2016

Enkel via [www.donbosco Kortrijk.be/mosselfeest](http://www.donbosco Kortrijk.be/mosselfeest)  
of telefonisch op 056/26 50 54 (vanaf 4 januari 2016 elke voormiddag van  
8.30 uur tot 11.30 uur)

LEERLINGEN 3DE GRAAD STELLEN VOOR:

ZOT ZIJN DOET WÉL ZEER  
HAMLET VAN SHAKESPEARE



30 JANUARI 2016  
20u00  
OC AALBEKE

Don Bosco  
QUIZ

DON BOSCO QUIZ 2016

FEB 26

VRIJDAG 26 FEBRUARI 2016  
start om 20u - OC Aalbeke  
20 euro per ploeg van 4 personen  
inschrijven via [donboscoquiz@yahoo.com](mailto:donboscoquiz@yahoo.com)



Je vindt ons op Facebook onder "Oud-leerlingen Don Bosco Kortrijk"



Blijf op de hoogte : word lid van onze (publieke) groep

## DON BOSCO

Don Boscolaan 30  
8500 KORTRIJK  
tel 056 26 50 50  
Email: info@donboscokortrijk.be

Bezoek ons op  
[www.donboscokortrijk.be](http://www.donboscokortrijk.be)

## DE WEBSITE VAN DE OUD-LEERLINGENBOND: OLBDBK.BE



# Oud-leerlingenbond Don Bosco Kortrijk



Nieuws

Foto's

Agenda

Contact

Leden

Pagina 1 [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#) [11](#) [12](#) [13](#) [14](#)

**Reunie Senior Oud-leerlingen Zaterdag 9 mei Opendeur 2014**



Elk jaar nodigen we ter gelegenheid van de opendeur van de school de oud-leerlingen van bepaalde jaren uit, evenals de oudste oud-leerlingen. Dit jaar zijn dit de oud-leerlingen van de uitgangsjaren 1975, 1970, 1965, en iedereen die van 1960 of ervoor afstudeerde

Bericht geplaatst op do 26 maart 2015 om 13:15 [Meer lezen](#)

vrijdag 17 april 2015

Leden login

E-mail:

Paswoord:

Login

Paswoord vergeten

Account aanvragen

Links

[1. DBK](#)

**2015 Infoavond voor zesdejaars**



Op de infobeurs voor zesdejaars gisteren 13 maart stelden niet minder dan 85 oud-leerlingen-studenten 55 verschillende opleidingen voor aan nog eens 85 leerlingen van de zesdes. Grote opkomst en grote interesse. Mooi jaarlijks initiatief. Meer foto's vind je in onze fotogalerij.

Bericht geplaatst op za 14 maart 2015 om 21:39 [Meer lezen](#)




Vind ik leuk 81